

SZÍNHÉSZETI

KÖZZELÖNY

A vidéki színház érdekeit képviselő hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő: Báthory Románcsik Mihály.

Kiadóhivatal:

Kassa, Kovács utcza 15. sz.

hova az előfizetési díjak
küldendők.

Előfizetési feltételek:
helyben hazhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre... 6 frt — kr.
Fél évre... 3 frt — kr.
Negyed évre... 1 frt 50 kr.
Két hónapra... 1 frt — kr.
Egy hónapra... 1 frt 50 kr.

Előfizetések bármely nap
től elfogadhatók.

Nyilt-tér soronként 15 kr. A

nyilttéri díjak előre fizetendők

Szerkesztői iroda:

Kassa, Kovács utcza 15. sz.

hova a lap szellemi részét
közlemények kü-
lendők.Kéziratok vissza nem
adhatók.Csak bérmentes leveleket
fogadjunk el.Semmit sem közlünk, ha
nem tudjuk, kitől jön.

Segélyt a vészben!

Az 1883-ik év úgy látszik a csapások és szerencsétlenségek esztendeje lesz. Még csak másfél hónapot örölt le az idő malma ez évből, es már is több kitűnő egyéniséget ragadtott el hazánkból is a kérlelhetlen halál. De nemcsak a halál kaszája aratott már ez évben, hanem a borzasztó elem, az árvíz is pusztított és legújabbban a tűz.

Azt tartják a színi-körökben, hogy a vidéki színházaknak évente 33 csapással kell megküzdenie és mindezeket bekésséges túréssal kell elvieselni. Ugy látszik, ezen hiedelemben van némi igazság, mert rövid másfél hó alatt színházainkra is néhány érzékeny csapást mért a sors sújtó keze.

Mult hónap Győrmezőt öntötte el az árvíz; nagyrésze hullámsírba dőlt, s a merre a szem tekiutott, mindenütt a nyomor és az inség tárult elébe. A győri színházba is behatolt a víz, s az ott működő színházalatt menekülni volt kénytelen. A vadul tomboló elem kivette a színházak szájából a kenyeret s megfosztotta őket keretforrásuktól.

Alig mult el a farsang, mely tudvaleg öleg nagyon csökkent a színházi bevételeket s némely kisebb városban a hol csak egy terem van, napokig kénytelen volt a színházalatt szünetelni, mert a tartandó bálók miatt a színházalatt le kellett bontanunk. Képzeltetni ily körülmények között, minő nyomasztó anyagi helyzetbe jut egy-egy színházalatt.

De a mi tegnapielőtt, febr. 18-án érte első sorban az országot, utána Arad városát és az ott működő színházalatt egészen váratlanul: az a legborzasztóbb csapások egyike. Vasárnap este felhatkor vettük Aradról a megrendítő sürgönyt, hogy az aradi színház vasárnap délután két órakor porra esett. Csak néhány szó, és mily nagy szerencsétlenséget rejt magában. A diszes aradi színház, melyhez hasonló a debreczeni kivéve, nincs az egész országban: ma már romhalmaz, a lángok martaléka lett.

A megrendítő katasztrófa hatása alatt, a legelső pillanatban azon gondolat támad fel mindenkiében, hogy mitevő lesz most a 70—80 tagból álló aradi színházalatt?

Kétségbeesítő helyzetüket növeli azon tudat, hogy a színházi szerződések 10 §-a szerint: „az igazgató halála, országos szerencsétlenség, vagy a

használt színház lélegése, a szerződést minden pontjában felbontja.

De mi bizunk az aradi színház-gyámolító egyesület, valamint Mannsberger Jakab művezető-igazgató emberbaráti szeretetében, és meg vagyunk a felől győződve, hogy az előbbi, anyagilag támogatni fogja, a kenyerüktől megfosztott színházalatt tagokat, utóbbi pedig fenntartja tovább is tarsulatát és vagy Temesvárra, vagy más városba viszi tagjait. Mert az irtoztató csapás volna, ha annyi ember télvíz idején kenyer nélkül maradna.

Nyujtsunk segélyt a vészben!

Mikor pályatársaink segélyért kiáltanak, akkor nem szabad tétlenül nézünk szerencsétlenségüket. Segítsünk egymáson, s az Isten megáld érte. Közös a sors csapása mindnyájunkkal. Ma egyik, holnap másik színházalatt érheti szerencsétlenség. Azért tehát a legnagyobb részvétellel osztozzunk a szerencsétlenek bajában. A színház-egyesület nem rendelkezik oly tőkével, hogy segélyt nyujthasson, gyakorolják tehát ezentúl a színházalattok egymás iránt a felebaráti és pályatársi szeretetet. Fogadják el a vidéki színház tagjai azon, szívünk melyéből jövő indítványunkat, hogy ha valamely vidéki magyarszínházalatt szerencsétlenség éri, annak javára az összes színházalattok — kivétel nélkül — rendezzenek egy előadást, melynek egész tiszta jövedelme a kérésult színházalattal legyen. Mikor ily nemes cselekedetet gyakorolhatunk, ne tekintjük azt, hogy elsőrendű-e vagy harmadrendű azon színházalatt, melyet a sors keze sújtott, hanem azon szent kötelesség vezéreljen bennünket, hogy pályatársaink megmentésére nyujtsunk segédkezet. Hisszük, hogy minden színház és színházalatt lemond, a jótékony czél érdekében, az napi gázsijárol.

Azért tehát rendezzenek a vidéki színházalattok egy előadást ezutal, a tűz vész által károsult aradi színházalattal jávára, kezdjék meg ezzel a jótékony gyakorlatát. Erős bennünk a hit, hogy közönség és a vidéki sajtó, szintén támogatni fogja a színházalatt céljében, az egyes városokban jeleuleg működő színházalattokat.

Nyujtsunk tehát segélyt a pályatársainknak!
Báthory R. Mihály.

Az aradi színház égése.

— Saját tudósítónktól. —

Arad, febr. 18.

Iszonyu rémületet keltett ma vasárnap délután két órakor városzerte elterjedt hír, hogy a színház ég. A főtérn pár pillanat alatt óriási tömeg gyűlt össze, mely borzalommal szemlélte a gyönyörű épületből ég felé szálló füstgomolyt. Csakhamar lángok csaptak ki a színház legfelső emeletén is. Mire a tűzoltók kivonultak, a színház megmentésére gondolni sem lehetett, azért főerőjüket inkább a színházzal egybe épített két bérház megmentésére egyesítették. A mi megfeszített munka után sikerült is.

A tűzoltók bár óriási erőfeszítés és önfeláldozást tanúsítottak, magát a színházat nem menthették meg, mert a pusztító elem rémületet sebességgel terjedt s a tüzet pár pillanat alatt lángtengert képezett.

Vérfigyaszto jelenet tárult ekkor a főtér megtöltő óriási tömeg elé: egy férfi jelent meg a harmadik emelet egyik ablakán, kétségbeesetten kiáltva segélyért. A tűzoltók egy pillanat alatt kiterítették a mentő-ponyvát s a már füsttől fuldoló ember levetette magát; egy segédszínész volt ki a színház festője is, Faludi; a mentő-ponyvából ájultan szedték ki, de csakhamar magához tért.

Emberélet nem esett áldozatul, bár a közönség közt rémhírek vannak elterjedve. Egyik verzió szerint egy pernyáival (külvárosi) színházi munkást, ki délben a színházban volt, azóta nem láttak s kétségbeesett hozzátartozói elveszettek hiszik.

A tüzet délután két órakor vették észre, mire a színház alatt levő kavéház és sörház vendégei rémületen szaladtak ki a térre s ezek ütötték az első tüzi lármát. A színházba épített két bérház lakói — sokan legérdekesebb ingósaikkal — pár perc alatt menekültek.

Bár mindjárt az első órában roppant közönség gyűlt össze a katasztrófa színhelyén, a kivonult honvédeknek a rendőrökkel sikerült a rendet fenntartani úgy, hogy a tűzoltók zavartalanul láthattak munkáikhoz.

Esti 6 órakor maga a színházi palota füstölő romhalmazzal. A könyv- és ruhátár sikerült ugyan megmenteni, de a kár így is meghaladja a 150 ezer frtot.

nehéz selyem-paplan takarójával olyan hivatógólag mosolygott a belépőre.

Ez pedig sehogyse volt inyére Réhy bácsinak.

— Instálom, jobban szeretnék egy másik szobát. Esmérem a szokásomat, itt nem tudok aludni.

Volt ugyan más szoba is elég, de a háziasszony kérésére, kénytelen volt a kimutatott szobával megelégedni.

— Akkor instálom, legalább más ágyat kérek. Én ebbe a czipra ágyba bele nem fekszem, mert én — aludni akarok.

Hiába magyarázták az öregnek, hogy ennél pompásabb ágyat kívánni sem lehet; hiába kérték, hogy csak feküdjék bele, majd meglátja, milyen jóizuen alszik. Nem hallgatott szóra az öreg.

— Tudtam én előre menyü baj lesz velem, azért nem szeretek alkalmazkodni ilyen ury helyen; kár is ilyen házba kvártélyozni engem.

Mit volt, mit tenni, behoztak egy szalmazsákot a szobába, letették a szőnyeges padozatra, Réhy bácsi sajtókezőleg leterítette egy durva lepedővel, kölönsöközte a szakácsné parnaját és takaróját: ezzel szent volt a bekésség.

Réhy bácsi úgy aludt reggeli nyolcz óráig, mint a bunda...

Hanem azért, mikor néhány hónap múlva, a nemzeti színház tagjai, szünetüjüket felhasználva, Kecskemétre lejötték; Réhy bácsi jó előre gondoskodott alkalmas kvártélyról: kivette a „Nádor“ vendéglő pinczela kását, nehogy megint valami „szaloujiasan“ bútorozott szobában kelljen — nyomorognia.

TÁROZA.

Réthy bácsiról.

Irta: Kenézy Csátár.

(Vége.)

A ház elé jutván: gondolkodni kezdett, bemennyen-e, vagy nem? A szép ház külseje nem volt reá varázshatással, sőt ellenkezőleg, kedvetlenségének adott kifejezést, midőn jobb kezének hüvelyk ujjával a kapu felé bökte, így kezdett dörmögni:

— Ide megyünk? Kinek a háza ez?
— Méltóságos Horváth Döme uré.
— Ejha!... hm, hm! Tudod mit esém, én visszamegyek a vendéglőbe, te pedig eredj be, mondd meg a direktorodnak, hogy ha ráér, hát majd keresen föl.

— Ne izéljen Réthy bácsi, muszáj ide szállnia, mert rossz néven vennék ha —

— Muszáj? Rugja meg a kánya! Minek csináltak ilyen hercehurcát velem?

Sok nógatásra mégis csak bement az öreg, de még a folyosón is gondolkozott, belépjen-e a teremajtón, vagy visszaforduljon. Még nem volna késő.

De bizony késő. A szobalány észrevette s azonnal kitalálta, hogy az a borotvált arcú, deres fejű úr, nem lehet más, mint a várva-várt vendég. Rögtön futott be a szobába és jelentette, hogy itt a folyosón ólálkodik valaki, aligha nem az a pesti színész ur.

Elébe jöttek aztán valamennyien.

— Isten hozta, isten hozta Réthy bácsi! hangzott minden ajkról.

— Szerencsés jó estét kívánok mint közönségesen. Engem ide vezettek; aszondták, hogy itt légyen a szállásom.

— Ugy van, Réthy úr! válaszolt a szives háziasszony; tessék belől keitülni.

Most már csakugyan nem szökhettek el Réthy bácsi, kénytelen volt belütkerülni; a kampos botjára a batyus keszkenővel letette szépen egy szegletbe.

— Lassák uraim, hogy megjött a mi vendégünk, mondta a háziasszony.

Eppen jókor, mert vacsorához akartunk ülni. Sajnálom, hogy Réthy bácsi gyalogolni kényszerítették ezek a vigyázatlan urak. Ugy kell önöknek, kárba veszett a dikezőjük.

Ezek ismételtén bocsnátot kértek a háziasszonytól is, Réthytől is, ki meg folytonosan szabadkozott, hogy: így történt jól. Ugy se ült volna fel a hintóba, aranyért se. Már a meddig bírja, csak gyalogosan jár biz ő.

Az urak aztán bevallották, hogy észrevették őt ezt a batyus öreg urat, mikor egy III. osztályú waggonból kilépett, de nem hederítették rá...

A vacsorázás vidám hangulat közt, kedélyesen folyt le, hanem a bor csakugyan nem tetszett a vendégnek.

— Az ember nem is ihatik belőle, mindjárt a fejébe megy.

Tizenegy óra felé már nagyon nyugtalanodni kezdett az öreg. Ő szeretne lepihenni.

Megtörtént a kívánság.

Igazi komforttal berendezett, elegans szoba volt az, melybe vezették. A szép hófehér agy,

Az épületben a kora délutáni órában kevesen voltak s úgy ezek, mint a színház tulajdonát képező bérházak lakói jökor menekültek.

Még esti 10 órákor is füstölt a leégett épület, melyet a katonaság és rendőr vett körül. A tűzoltók is talpon voltak s a ronok elhordásával, falak támogatásával foglalkoztak. A megmentett bérházak lakói vonakodtak éjjelre lakásaikba visszatérni. Az izgatottság óriási, mert a Neumann-féle szeszgyár égése óta ily nagy tűz városunkban nem volt.

A tűz keletkezéséről több versió kering, de okát biztosan még nem tudhatni. Némelyek azt mondják, hogy a tűz a színházi fűtőhelyiségből keletkezett.

A város büszkeségét képező szép színház katasztrófája a lakosság közt fájdalmas izgatottságot kelt. 1874. őszén nyitották meg és az ország legszebb és legjobban berendezett színházainak egyike volt. Most immár füstölög rom az egész, melyet a jövő év előtt alig hoznak fedél alá. A város kárát (mert a színház városi tulajdon) többre becsülik kétszáz ezer forintnál, habár a színház 450 ezer frtg biztosítva volt az „Adria” biztosító társaságnál.

A színtársulat tagjait természetesen nagyon lesújtotta a katasztrófa, de reménylik, hogy az idény végéig Krispin-féle helyiségben játszhatnak. Ez azonban még nem bizonyos. Most többet nem írhatók, a nagy izgatottságtól reszket minden tagom.

Vidéki hírek.

— **Lapunk mai száma kedden délelőtt jelent meg rendkívüli kiadásban, azon okból, hogy az aradi színház egésről részletes és gyors értesítést nyerhessenek t. olvasóink.**

— **Azon t. előfizetőink részére, kiknek előfizetése h.ó végével lejár, mai számunkhoz postautalványt esatoltunk, s kérjük az előfizetési pénzek mielőbbi beküldését, mert nekünk is kötelezettségeink vannak a nyomdával szemben.**

— **Gáspár Jenő** színtársulata még mindég Bekés-Gyulán vegetál. A szegény színészek igazán sajnálatraemlő helyzetbe jutottak; az igazgató idestova egy hónap óta súlyos betegségben kénytelen ágát őrizni, hetenként két-három előadás volt, az is félíg üres ház előtt. A tagok tulnyomó része még a lakással és kosztpénzzel is adós, az igazgató pedig nem tud fizetni. Ezenkívül még ha volna is költség a mozgósításra, városuk sínese, hogy hová menjenek. Tagadatlatlanul sokat lehet az igazgató rovására feljegyezni, hogy a dolog ennyire jutott, — írja a „Bekés”, — de a reerimnatio bármennyire jogosult is, most már semmit sem használ. Ha az igazgató valahol hirtelen új státiót nem talál, kilátás van rá, hogy a társulat Gyulán véglegesen megbukik és tagjai a szélrózsa minden irányában oszlanak szét.

— **Debreczenben,** Csátár Győzöt jutalomjátéka alkalmából, a kereskedő ifjuság értékes remontoir órával tisztelte meg.

— **Veszprémből** Tóth Béla színgazgató, tátsulatával, e hét végén Pápára fog menni.

— **Szegeden** rossz néven veszik Nagy Vinczétől, hogy az ott közkedveltségnek örvendő színészt, Bokodi Antal nem szerződtette társulatahoz.

— **Nagy-Kanizsán,** a jövő nyáron át tartandó színjelöladásokra, a helyhatóság engedélyért három színgazgató folyamodott, névszerint: Geröfy Andor, Bogó Alajos és Farkas Gusztáv.

— **Maros-Vásárhelyt,** Bényei István színtársulatának támogatása és pártfogolattása érdekében indított mozgalom nem maradt eredménytelenül, mert, mint a „Marosvidék”-ben olvassuk, a III. bérlet folyamában mindig telt ház előtt folytak az előadások. És e támogatás helyesen van így; a tömeges pártfogolás élénkíti a közönség érdeklődését, s alkalmat nyújt arra, hogy a társulat irányában támasztott igények kielégítése lehetővé válhasson.

— **A budai szinkört** a nyárra a f.óv. tanács Krescsányi Ignác debreczeni színgazgatónak adta ki, illetőleg javasolni fogja a közgyűlésnek, hogy a szinkört a nevezettnek engedje át. Bért Krescsányitól se vesznek. A szinkört elfoglalhatja a mikor neki tetszik.

— **Daltársulatok** jelenlegi állomáshelyei. Mezey János daltársulata Nagy-Mihály-ban működik, — Erzsényes István Pacsa (Zalamegye). — Torday Grim Gyula Hajdu Szoboszló, — Szigethy Jenő Uj-Szivacz, — Lánzy Pál Fornalja (Gömör-megy), — Eöry József Nagy-Káta, — Irsay Zsigmond Gödöllő, — Ürményi Lajos Tisza-Szalók-Abád, — Köröy Bertalan Nagy-Csanád, — Mát-ray Gyula Facset (Krassó-Szörénymegy). — Zombory Gyula és Tóth Ferenc daltársulatának holletét nem tudjuk.

— **Hálalozas.** Lászy Vilmos, a miskolci színház igazgatója, és színtársulata, mélyen megilletődött szívvel jelentik Kétszery Józsefné, veterán színésznőnek, a magyar színészegyesület első nyugdíjjal ellátott tagjának, az utórők jelesének febr. 17-én Miskolcon történt elhunytát. A boldogult 62 élet

élt s ebből 43 évet töltött Thália szolgálatában.

— **Aldás és béke** lengjen porai telett! — **A s.-a.-ujhelyi** színház, március 7-én műkedvelők fogják megnyitni, amint nekünk írják, Blaha Lujzával, ki megígérte a nála tisztelgő küldötségnek, hogy a megnyitási ünnepélyen föllép. — Együttal megemlíjük, hogy az állandó színgazgató bizottság tagjai, a városi képviselő testület közlelbi ülésében választották meg, a kik is névszerint következők: elnök: Dókus Gyula szögabíró, bizottsági tagok: Bajusz József, Fejes István, Lángh Nándor, Dr. Sebeök Antal és Wolsgruber István.

— **Szobathelyt,** Vutsák Sándor „Szobaczius” című népszínművét, január 26-án tetszéssel adta elő a győri színtársulat.

— **Erzsébetvárosról** Nyeki színtársulata, nem Székely-Udvarhelyre, — mint előre tervezve volt, — hanem Dicső-szt. Mártonba tette át állomását.

— **Somorjáról.** Mártonfi Pál színtársulata Bazinba utazott e hó 17-én, a hol még soha sem volt magyar színészet.

Külföldi hírek.

— **Külföldi rövid hírek.** *Menyegző és haláleset* egy és ugyanazon a napon fordult elő mult hó végén a párisi „Theatre Française” tagjai között. Dölbén Worms színész egybekelt Blanche színésznővel. Delután pedig Trouchet, a színház legrégebb és legtekintélyesebb tagjainak egyike szélhűdés folytán hirtelen meghalt. — *Sarah Bernhardt* asszony, mint Párisból írják, anyai örömöknek néz eléje, — husz éves fiának, — Móriéz urnak nem csekély bosszuságára. A művésznő ez okból felbontotta Mayer londoni színgazgatóval kötött vendégzereplési szerződését. — *Fényezés a színpadon.* A párisi „Gymnase”-színházban Devoyod k. a. öltözékei a „Párisi regény” című darabban 116.000 frankba kerültek. Egyetlen felöltő, megysin atlaszból, coboly-prémmel szegélyezve, 10.000 frankba került. — *A velencei híres Feice-színházat* bezárták. Ez a klasszikus műintézet annyira hanyatlott, hogy nem is akad vállalkozó, a ki szerencsét merne vele próbálni. — *Jelenska Irma,* varasdi születésű hajdani színésznő a napokban Barcelonában násztuja közben meghalt. Nehány héttel ezélt vette nőül őt, Levi Ede stuttgarti kereskedő. — *Shakspere* „Sok hűhó semmiért” című vigjátéka a londoni Lyceum-színházban szombaton érte meg századik előadását szakadatlan egymásutánban, a mi páratlan eseményt képez e darab történetében. — *Coquelin* betejezett művészi körútjának pénzügyi eredménye a francia lapok szerint a következő: A társulat 57 előadást adott, melyek tiszta jövedelme 421.307 frankot tett. Ebből Coquelinnek 120.000 frank jutott; Piedonné és Schurmann igazgatók tiszta jövedelme 83.000 frankra megy. — *Színházégs* Oroszországban. Mint Rigából írják, Strickenhofer színháza Mittaunban léget. A tűz keletkezésének oka ismeretlen. Előadás nem tartatott. A tüzet sikerült lokalizálni.

Helyárok a vidéki színházakban.

I.

Debreczenben. Napi árak: Családi páholy 6 frt. Alsó és középpáholy 4 frt. Másodemeleti páholy 3 frt. Tümlásszék 1 frt. Elsőrendű zártzék 80 kr. Másodrendű zártzék 60 kr. Emeleti zártzék 50 kr. Elsőrendű földszinti bemenet 80 kr. Másodrendű földszint 40 kr. Tanuló és katonajegy 20 kr. Karzat 20 kr. Szombaton vasárnap és ünnepnapokon a karzat 30 kr.

Bérletakar. Idénybérletakar nyolcz bérletre szaz egyszázhatvan előadásra: családi páholy 600 frt, alsó- és középpáholy 420 frt, felső páholy 260 frt, tümlásszék 100 frt, elsőrendű zártzék 80 frt, másodrendű zártzék 60 frt.

Husz előadásra, azaz egy bérletre: Családi páholy 90 frt, Alsó és középpáholy 60 frt, Felső páholy 40 frt, tümlásszék 15 frt, elsőrendű zártzék 12 frt, másodrendű zártzék 8 frt. Színlapbérlet egész évre 1 frt 60 kr.

II.

Kassán. Napi árak: Alsó páholy 4 frt. Felső páholy 3 frt. Kórszék 1 frt. Zártzék 80 kr. Számzothely 60 kr. Földszint 50 kr. Katonajegy 30 kr. Tanulójegy 30 kr. Gyermekekjegy 20 kr. Karzati zártzék 30 kr. Karzat 20 kr.

Bérletakar: 18 előadásra. Alsó páholy 40 frt. Felső páholy 30 frt. Kórszék 10 frt. Zártzék 8 frt. Karzati zártzék 4 frt.

(Folytatjuk.)

Megbizások tára.

Felhívások.

I.

Főkérem a vidéki színészet mindkét nembeli tagjai közül azokat, kik virágvasárnapról

Scharf F. János gyorsajtonyomása Kassán.

kezdve, szerény, de biztos gagera hozzám szerződni óhajtanak, feltételeikkel minél hamarabb keressek fel. Szükségem van azonnal egy népszínműnekes és énekesnőre s egy szende színésznőre. Helyeiket azonnal elfoglalhatják.

Csongrád, 1883. febr. 18-án.

Köszeghy Endre,
színgazgató.

II.

Felhívom a magyar színészet mindazon tagjait, kik virágvasárnapról kezdve hozzám szerződni hajlandók felémt díjra, sziveskedjenek ezen szándékukról engem bérmentes levélben értesíteni. Két fiatal embert azonnal is elfogadok.

Gödöllő, 1883. febr. 19.

Irsay Zsigmond,
daltársulati igazgató.

Értesítés.

Tudatom a t. színgazgató urakkal, hogy Vutsák Sándor „SZOBACZICZUS” című 3 felvonásos népszínművét megvásároltam s a kik a darabot megszerezni óhajtják, becses ajánlataikkal hozzám fordulni sziveskedjenek.

Szentes, 1883. február 17.

Rambovszky József.

ELBESZÉLÉSEK, Rajzok és Kalandok a magyar színész-életből és a társadalom köréből.

Irta: **Báthory Románcsik Mihály.**

Tartalma: 1) *Előszó.* 2) *A szép operette-énekesnő.* (Elbeszélés.) 3) *Miért nem házasodom meg.* (Rajz.) 4) *A kit mindenki elhagy.* (Elbeszélés.) 5) *Az első nagyobb szerep.* (Rajz.) 6) *„Színesnő leszek.”* (Elbeszélés.) 7) *A szép szivar-árusnő.* (Rajz.) 8) *Az özvegyasszony leánya.* (Elbeszélés.)

A 80 oldalra terjedő és díszesen kiállított füzet ára **60 kr.** melyet előre kérünk postautalványon beküldeni lapunk kiadóhivatálahoz, s ez esetben *bérmentve* küldjük meg a könyvet.

Görögütz

bármely színüből, teljesen szagtalán, hónapokig állandó, és nagyon gazdaságos szaporaságu, kapható a **R a d o b, R o z s n y a i M á t y á s** gyógyszerésznél. Egy kiló 2 frt 50 kr. 2 kiló 4 frt 50 kr. 4 1/2 kiló 9 frt 50 kr. A megrendelő színgazgató urakkal gondosan ládacska pakolva, utánvétellel, vagy az illető összeg előre beutalványozása mellett, *bérmentve* küldetik a megrendelt mennyiség.

Eladó színművek.

„*Fabriczius ur leánya*”

nagyhatású színmű, szerzője Wilbrandt Adolf. Magyar fordításban megszerezhető Ditrói Mórától a budapesti népszínháznál. A vidéki színpadokon óriási hatással adatik. — Mint jövedelmező darabot ajánljuk a színgazgató urak figyelmébe. Eddigelő beadták: Kolozsvárt, Aradon, továbbá: Miklósy, Eödy, Lászy, Bényei, Szupa, Károlyi, Balog, Völgyi György, Tóth Béla, Sággy Zsigmond és Szeles József színgazgatók.

„*A babos kendő*”

eredeti népszínmű 3 felvonásban. Irta: Müller Gyula, a „Zombor és Vidéke” szerkesztője. — A szabadkai népszínmű pályázaton 50 aranyat nyert pályamű.

„*A hamelni patkányfogó*”

regényes látványos új színmű dalokkal, 3 felvonásban 8 képpel. Irta: Dr. Braun Gusztáv, zenéjét szerző: Hübner-Trams. Fordították: Tátray Gyula és Báthory R. Mihály.

Előadták: Miklósy Gyula, Sággy Zsigmond, Lászy Vilmos, Bogó Alajos, Hegyi Gyula, Polgár Gyula, Tóth Béla színgazgató urak. Készülnek reá: Bényei István és Gaál-Ligethi-Jáni színgazgató urak.

„*I b o l y k a*”

legujabb regényes operette 3 felvonásban Irta: Maroch Ernő. Fordították: Tátray Gyula és Báthory R. Mihály. Zenéjét szerző: Kerner József.

Hessen-Darmstadtban és Majnai Frankfurtban. e ezenkívül több külföldi színpadon zajos sikert aratott. Magyarországon, Zomborban, rövid idő alatt már haromszor adtak elő, nagy tetszés között